

ระเบียบกระทรวงวัฒนธรรม
ว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๐

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๖ กำหนดให้บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชน ชุมชนท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ย่อมมีสิทธิหรือบุรุษหรือผู้นำจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ และมาตรา ๘๐ กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรมดังต่อไปนี้ (๖) ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้รักสามัคคี และการเรียนรู้ ปู่อัจฉริยะ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานวัฒนธรรมของภาคประชาชนและชุมชนท้องถิ่น โดยการประสานเชื่อมโยงการดำเนินงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ทางวัฒนธรรมในลักษณะของเครือข่ายการดำเนินงานที่มีพลัง เป็นองค์รวมและมีบูรณาการอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่มีความสมดุลยั่งยืน โดยมุ่งผลลัพธ์ของท้องถิ่นเป็นสำคัญ รวมทั้งมีกฎระเบียบรองรับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมทุกระดับอย่างชัดเจน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กระทรวงวัฒนธรรมจึงวางระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วยสภาวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป และให้สภาวัฒนธรรมใช้ระเบียบนี้เป็นแนวทางในการจัดทำธรรมนูญ

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติรักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“สภาวัฒนธรรม” หมายความว่า สภาวัฒนธรรมที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารของสภาวัฒนธรรม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม

“ประธาน” หมายความว่า ประธานสภาวัฒนธรรม

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสภาวัฒนธรรม

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกของสภาวัฒนธรรม

“ธรรมนูญ” หมายความว่า ธรรมนูญที่เป็นข้อบังคับของสภาวัฒนธรรม

“สำนักงานเลขาธิการสภาวัฒนธรรม” หมายความว่า หน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย

ให้เป็นที่ตั้ง สำนักงานเลขาธิการสภาวัฒนธรรม

“เครือข่ายวัฒนธรรม” หมายความว่า องค์การภาครัฐ องค์การภาคเอกชน องค์การชุมชน องค์การภาคธุรกิจ องค์การภาควิชาการ และหรือองค์กรอื่น ๆ ที่เป็นสมาชิกของสภาวัฒนธรรม

ข้อ ๖ ให้สภาวัฒนธรรมมีสถานภาพเป็นองค์การภาคเอกชนที่ดำเนินงานวัฒนธรรมภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

ข้อ ๗ สภาวัฒนธรรม ประกอบด้วย สมาชิกที่มาจากผู้แทนองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรม หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมไม่น้อยกว่า ๕ กลุ่ม ดังนี้

(๑) เครือข่ายภาครัฐ ได้แก่ หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์การภาครัฐที่เป็นองค์กรอิสระ หรือองค์การภาครัฐในลักษณะอื่น ๆ ที่ดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ

(๒) เครือข่ายภาคเอกชน ได้แก่ องค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันจัดตั้งและดำเนินการตามกฎหมายและกฎระเบียบของราชการ เช่น สมาคม มูลนิธิ องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรการกุศล หรือองค์การภาคเอกชนอื่น ๆ ที่ดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ

(๓) เครือข่ายภาคชุมชน ได้แก่ องค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันตามความสมัครใจและความถนัดของประชาชน นอกเหนือจากองค์กรตาม (๒) และดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น กลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเยาวชน กลุ่มประชาสังคม กลุ่มออมทรัพย์ ฯลฯ

(๔) เครือข่ายภาคธุรกิจ ได้แก่ องค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของผู้ประกอบการทางธุรกิจต่าง ๆ เช่น บริษัท ห้างร้าน หรือร้านค้า สถานบริการ สถาบันการเงิน สหกรณ์ออมทรัพย์ และองค์กรธุรกิจอื่น ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ

ข้อ ๘ ในส่วนภูมิภาคให้มีสภาวัฒนธรรมแต่ละระดับ ประกอบด้วย

(๑) สภาวัฒนธรรมภาค เป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของสภาวัฒนธรรมจังหวัดในภูมิภาคนั้น ๆ โดยให้มีเพียงภาคละ ๑ สภา การแบ่งภาคให้เป็นไปตามลักษณะพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน โดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้กำหนด

(๒) สภาวัฒนธรรมจังหวัด เป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของเครือข่ายวัฒนธรรมและสภาวัฒนธรรมอำเภอที่มีอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ โดยให้มีเพียงจังหวัดละ ๑ สภา

(๓) สภาวัฒนธรรมอำเภอ เป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของเครือข่ายวัฒนธรรมและสภาวัฒนธรรมตำบลที่มีอยู่ในอำเภอนั้น ๆ โดยให้มีเพียงอำเภอละ ๑ สภา

(๔) สภาวัฒนธรรมตำบล เป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของเครือข่ายวัฒนธรรมหรือผู้แทนจากกลุ่มภูมิปัญญาต่าง ๆ ที่มีอยู่ในตำบลนั้น ๆ โดยให้มีเพียงตำบลละ ๑ สภา

(๕) การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจาก (๑) (๒) (๓) และ (๔) ในเขตจังหวัด ให้คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดพิจารณาให้มีการจัดตั้งได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๙ ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้มีสภาวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ ดังนี้

(๑) สภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร เป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของเครือข่ายวัฒนธรรมและสภาวัฒนธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยให้มี ๖ กลุ่มเขต ทั้งนี้ ให้สภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานครมีฐานะเทียบเท่ากับสภาวัฒนธรรมภาค

(๒) สภาวัฒนธรรมกลุ่มเขต เป็นการรวมตัวกันของสภาวัฒนธรรมเขตต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น ๖ กลุ่มเขต ๆ ละ ๑ สภา ทั้งนี้ ให้สภาวัฒนธรรมกลุ่มเขตมีฐานะเทียบเท่าสภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๓) สภาวัฒนธรรมเขต เป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของเครือข่ายวัฒนธรรมที่มีอยู่ในเขตนั้น ๆ โดยให้มีเพียงเขตละ ๑ สภา ทั้งนี้ ให้สภาวัฒนธรรมเขตมีฐานะเทียบเท่าสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๔) การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจาก (๑) (๒) และ (๓) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานครพิจารณาให้มีการจัดตั้งได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๐ ให้มีสภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ โดยการจัดตั้งและดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๑๑ ให้สภาวัฒนธรรมทุกระดับมีหน้าที่ในการอนุรักษ์ สืบทอด ส่งเสริม และประสานการดำเนินงานของกระทรวงวัฒนธรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาการดำเนินงานและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานวัฒนธรรม

(๒) เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรมโดยเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายดำเนินงานวัฒนธรรม

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม

(๔) ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่าง ๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เพื่อดำเนินงานวัฒนธรรม

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม เพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา สร้างสรรค์ เผยแพร่ แลกเปลี่ยน สืบทอด และเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม

(๖) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลการดำเนินงานขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม

(๗) ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จังหวัดกรุงเทพมหานคร หรือหน่วยงานอื่น ๆ ขอความร่วมมือ

ข้อ ๑๒ ให้สภาวัฒนธรรมทุกระดับจัดให้มีธรรมนูญสภาวัฒนธรรมของตนเอง เพื่อใช้เป็นข้อบังคับในการบริหารจัดการและการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

ธรรมนูญตามวรรคแรก ต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติตามระเบียบนี้ และไม่ขัดต่อกฎหมาย ศีลธรรม หรือวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น โดยมีสาระสำคัญของธรรมนูญไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้นี้

(๑) ชื่อสภาวัฒนธรรม

(๒) บททั่วไป กล่าวถึงเรื่องทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับสภาวัฒนธรรม เช่น หลักการ ความเป็นมา ความสำคัญ ที่ตั้ง นิยามศัพท์สำคัญ ตราสัญลักษณ์ ฯลฯ

(๓) เครือข่ายวัฒนธรรม กล่าวถึงสถานภาพและเงื่อนไขผูกพันขององค์กร เช่น สภาวัฒนธรรมเป็นองค์กรเอกชนอาสาสมัคร จัดตั้งขึ้นตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานวัฒนธรรมในท้องถิ่น โดยคณะกรรมการ สมาชิก และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องยินดีปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นหลักในการดำเนินงาน

(๔) วัตถุประสงค์ กล่าวถึงเจตนารมณ์ที่สภาวัฒนธรรมมุ่งหวังดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จ

(๕) สมาชิก กล่าวถึงคุณสมบัติของสมาชิก การเป็นสมาชิก ประเภทสมาชิก การเริ่มต้นและสิ้นสุดสมาชิกภาพ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก เป็นต้น

(๖) คณะกรรมการ กล่าวถึงคุณสมบัติ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง คราวละไม่เกิน ๓ ปี ไม่จำกัดวาระ ประเภท และจำนวนกรรมการ ซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรเครือข่าย ในสัดส่วนที่เท่ากัน อำนาจหน้าที่ การพ้นจากตำแหน่งและสิทธิของกรรมการ

(๗) การประชุม กล่าวถึงข้อกำหนด องค์กรประชุม วิธีการ และรูปแบบของการประชุมสภาวัฒนธรรม และการประชุมคณะกรรมการ

(๘) แนวทางการดำเนินงาน กล่าวถึงวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน รวมทั้งระบบและวิธีการบริหารจัดการของสภาวัฒนธรรม เช่น สำนักงานเลขานุการสภาวัฒนธรรม การบริหารทั่วไป การพัสดุ การเงินและบัญชี เป็นต้น

(๙) เบ็ดเตล็ด กล่าวถึงเรื่องอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องกำหนดไว้เพื่อให้เป็นแนวทางหรือเกิดความสะดวกและคล่องตัวในการบริหารจัดการหรือการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม เช่น การแก้ไขธรรมนูญ เป็นต้น

(๑๐) บทเฉพาะกาล กล่าวถึงเรื่องที่ต้องการระบุไว้เป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากมีความจำเป็นหรือมีเงื่อนไขบางอย่าง

ข้อ ๑๓ สาระสำคัญของธรรมนูญตามข้อ ๑๒ ให้เป็นไป ดังนี้

(๑) ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมอำเภอ ให้สอดคล้องกับธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมจังหวัด ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมตำบล ให้สอดคล้องกับธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมอำเภอ และธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมในระดับต่ำกว่าตำบล (ถ้ามี) ให้สอดคล้องกับสภาวัฒนธรรมตำบล

(๒) ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้องกันตามหลักการใน (๑) โดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ การจัดทำและแก้ไขธรรมนูญ

(๑) กระบวนการให้ได้มาซึ่งธรรมนูญให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดหรือหน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานครที่ได้รับมอบหมายร่วมกับผู้แทนองค์กรภาคีเป็นผู้ร่างธรรมนูญ โดยมีสาระสำคัญตามข้อ ๑๓ และไม่ขัดแย้งกับระเบียบนี้ นำเสนอที่ประชุมใหญ่สามัญสมาชิกให้ความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกที่เข้าประชุม จึงจะใช้บังคับได้

(๒) การแก้ไขธรรมนูญ ให้คณะกรรมการหรือสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าหรือจำนวนตามที่กำหนดไว้ในธรรมนูญ เสนอขอแก้ไข และการแก้ไขดังกล่าวให้ที่ประชุมใหญ่สามัญสมาชิกพิจารณาตาม (๑)

ข้อ ๑๕ การได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม ให้ดำเนินการโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือหลายวิธีรวมกัน โดยพิจารณาตามความเหมาะสมตามมติของที่ประชุมใหญ่สามัญสมาชิก ดังต่อไปนี้

(๑) โดยวิธีการเลือกตั้งจากสมาชิกสภาวัฒนธรรมตามที่มีชื่อในทะเบียนสมาชิกที่ถูกต้องตามธรรมนูญ

(๒) โดยวิธีการสรรหา ให้คณะกรรมการการบริหารสภาวัฒนธรรมเสนอชื่อผู้ที่สมควรเป็นกรรมการสรรหา ไม่เกิน ๕ คน ต่อประธานสภาวัฒนธรรมเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการสรรหากรรมการสภาวัฒนธรรมชุดใหม่

(๓) โดยวิธีการตกลงกันด้วยการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกและสมาชิกให้สัตยาบันรับรอง เพื่อถือเป็นมติของที่ประชุม

ข้อ ๑๖ ให้วัฒนธรรมจังหวัดเป็นกรรมการและเลขาธิการของสภาวัฒนธรรมจังหวัดและเลขาธิการสภาวัฒนธรรมภาคที่สำนักงานเลขาธิการสภาวัฒนธรรมภาคตั้งอยู่

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากวัฒนธรรมจังหวัดเป็นเลขาธิการสภาวัฒนธรรมอำเภอ หรือ คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมคัดเลือกจากผู้ที่เห็นสมควรในท้องถิ่นเป็นเลขาธิการสภาวัฒนธรรมอำเภอ สำหรับสภาวัฒนธรรมอื่น ๆ นอกจากนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในธรรมนูญ

ข้อ ๑๔ สภาวัฒนธรรมทุกระดับให้มีที่ตั้งสำนักงานเลขาธิการ ดังนี้

(๑) สภาวัฒนธรรมภาคให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดที่สภาวัฒนธรรมภาคตั้งอยู่ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการ

(๒) สภาวัฒนธรรมจังหวัด ให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดทำหน้าที่เป็น สำนักงานเลขาธิการ

(๓) สภาวัฒนธรรมอำเภอ ให้คัดเลือกหน่วยงานทางวัฒนธรรมในอำเภอ เช่น ศาสนสถาน โรงเรียน ศูนย์วัฒนธรรม เทศบาล เป็นต้น ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการก็ได้

(๔) สภาวัฒนธรรมตำบล ให้คัดเลือกหน่วยงานทางวัฒนธรรมในพื้นที่ เช่น ศาสนสถาน โรงเรียน เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการก็ได้

(๕) สภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร สภาวัฒนธรรมกลุ่มเขต และสภาวัฒนธรรม เขตในกรุงเทพมหานคร ให้หน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานครที่ได้รับมอบหมายทำหน้าที่เป็นสำนักงาน เลขาธิการ

สภาวัฒนธรรมใดที่มีความพร้อมด้านสถานที่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และ การบริหารจัดการ มีความประสงค์จะให้หน่วยงานอื่นทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการให้เป็นดุลยพินิจ ของสภาวัฒนธรรมนั้น

สภาวัฒนธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ให้คัดเลือกหน่วยงานในท้องถิ่นทำหน้าที่เป็น สำนักงานเลขาธิการสภาวัฒนธรรมได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๕ การบริหารจัดการและการดำเนินงานต่าง ๆ ของคณะกรรมการให้เป็นไปตามธรรมนูญ การรับ-จ่ายเงินสภาวัฒนธรรมให้มีการจัดทำบัญชีรับ-จ่าย และมีใบสำคัญรับเงินหรือ หลักฐานอื่นใดที่สามารถตรวจสอบได้ สำหรับอำนาจการอนุมัติจ่ายเงินให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ ในธรรมนูญและไม่ขัดต่อระเบียบการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานที่เป็นผู้ให้สนับสนุน

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อติดตามผลการดำเนินงาน ของสภาวัฒนธรรมอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง โดยให้สมาชิกมีส่วนร่วมเป็นอนุกรรมการไม่น้อยกว่า หนึ่งในสามของคณะอนุกรรมการ และให้รายงานผลการติดตามประเมินผลดังกล่าวต่อสภาวัฒนธรรม หรือองค์กรที่สนับสนุนทุนในการดำเนินงานและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ดังนี้

(๑) ครั้งที่ ๑ รายงานผลการดำเนินงานระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนมีนาคม โดยรายงานภายในเดือนเมษายนทุกปี

(๒) ครั้งที่ ๒ รายงานผลการดำเนินงานระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนกันยายน โดยรายงานภายในเดือนตุลาคมทุกปี

(๓) ให้จัดทำสรุปรายงานผลการดำเนินงานประจำปีทุกปี โดยอาจจัดทำเป็นชุดเอกสารหรือรูปเล่มมีสื่อข้อมูลประกอบ เช่น ภาพถ่าย สไลด์เอกสาร เทป แอปปันท์ทีกาเพนและเสียง
การบริหารจัดการงบประมาณตามวรรคแรก หากเป็นงบประมาณจากองค์การภาครัฐให้ถือปฏิบัติตามวิธีการบริหารงบประมาณของส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ ส่วนงบประมาณอื่น ๆ ที่ไม่มีระเบียบกำหนดไว้ ให้ปฏิบัติตามวิธีการที่ระบุไว้ในธรรมนูญ

ข้อ ๒๑ การรับรองการได้มาของคณะกรรมการการบริหารสภาวัฒนธรรมตามข้อ ๘ (๑) (๒) และข้อ ๙ (๑) ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี การประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมตามข้อ ๘ (๑) (๒) และข้อ ๙ (๑) ให้เป็นอำนาจของเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

การรับรองการได้มาของคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมตามข้อ ๘ (๓) (๔) และ (๕) และข้อ ๙ (๒) และ (๓) ให้เป็นอำนาจของนายอำเภอหรือผู้อำนวยการเขตแล้วแต่กรณี การประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมตามข้อ ๘ (๓) (๔) และ (๕) และข้อ ๙ (๒) และ (๓) ให้เป็นอำนาจของประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดหรือประธานสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมที่มีอยู่ก่อนประกาศใช้ระเบียบนี้ และยังไม่ครบวาระการดำรงตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระในการดำรงตำแหน่งตามที่กำหนดในธรรมนูญ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

..... ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

..... รองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

..... เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

..... ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม

..... เจ้าหน้าที่